

го възпитава. То му дава такива уроци, които остават паметни за вѣчни времена. По този начинъ Божественото повдига човѣка, помага за неговото развитие и напредѣкъ.

Да се върнемъ къмъ числата. Казахме, че числото две е най-мощното, непобедимо число. Следователно, числото две не е нищо друго, освенъ любовта. Затова, именно, казваме, че любовта е единствената мощна сила, която отъ нищо не се огъва. Двойката е въ състояние да огъне даже единицата. Като цѣло число, двойката е непобедима, но като дробъ, въ видъ на $\frac{2}{3}$, т. е. въ видъ на отношението 2:3, двойката вече се влияе отъ числото три. Тройката представя детето. Значи, само детето, т. е. тройката е въ състояние да предизвика любовта на майката — на числото две. Кое отъ дветѣ числа е по-силно — двойката или тройката? Въ дадения случай тройката е по-силна, защото влияе на двойката — най-мощното число. Подъ думата „дете“ ние не разбираме формата дете, но принципа, който представя детето. Какво дете е онова, което расте, става възрастенъ човѣкъ и после остарява? Дете, което остарява, не е истинско дете. Стариятъ човѣкъ не съдържа вече силитѣ на числото три. Изобщо, всички нѣща, които остаряватъ, представятъ сѣнка на Битието. Всичко, което постоянно се измѣня, наричаме сѣнка. Запримѣръ, ако характерътъ на човѣка постоянно се мѣни, той е сѣнка на истинския характеръ. Въ този смисълъ, когато казваме, че нѣкой човѣкъ има ха-